

Bestyrelsens årsberetning 2016-2017

Af bestyrelsesformand Per Andersen

I forbindelse med bestyrelsens årsmøde, der hvert år afholdes i marts, er det formandens opgave at samle op på det arbejde, bestyrelsen har bedrevet i det forgangne år, og at se lidt ind i det kommende års opgaver. Dette års årsberetning var ingen undtagelse hertil. Men fokus blev lagt lidt anderledes, end traditionen tilsiger, for jeg benyttede lejligheden til at se på udviklingen i Skovbyskolens bestyrelses arbejde, sådan som jeg har oplevet det igennem de seneste ti år. Det gjorde jeg med tre nedslag "i historien", som jeg synes ganske godt beskriver, hvordan der arbejdes på skolen, og hvorfor vi lige nu er dér, hvor vi er.

Første eksempel er det at arbejde med en vision for skolens virksomhed. Tilbage i 2009/2010 var skolen presset på økonomien, vi havde indenfor kort tid haft flere udskiftninger på posten som skoleleder – hvilket blev stabiliseret med Karen Tanggaards hjælp – og vi manglede, vurderede vi i bestyrelsen, af disse årsager et fælles projekt, en fælles retning. Derfor igangsatte bestyrelsen et større arbejde med at udvikle en vision for, hvilken retning Skovbyskolen skulle bevæge sig i henimod 2015. Vi inddrog forældre, medarbejdere, ledelsen og eleverne og kunne ved indledningen til skoleåret 2010/11 melde "Vision 2015" ud. Den var ikke revolutionerende, den gjorde ikke de store armbevægelser af sig eller opstillede urealistiske sigtepunkter – men den var *vores*! Da vi præsenterede den færdige udgave for medarbejderne, var der en af dem, som tilkendegav, at vedkommende ikke var enig i alt, hvad der stod i den, MEN at det var den mest åbne og inddragende proces, vedkommende igennem sine år i skolevæsenet havde oplevet. Og det var netop derfor, "Vision 2015" blev *vores* – elevernes, medarbejdernes, forældrenes og bestyrelsens.

Mit andet eksempel er hentet fra en kritisk periode i den danske folkeskoles nyere historie, nemlig lærerlockouten tilbage i 2013. Lockouten var en foreløbig kulmination på de sammenbrudte overenskomstforhandlinger mellem Lærernes Centralorganisation og Kommunernes Landsforening og betød, at lærerne igennem 25 dage var forment adgang til deres ellers daglige arbejdsplads. Dette gjaldt også på Skovbyskolen. Det blev en konflikt, der satte sig fortsat eksisterende dybe spor i samarbejdet mellem de to organisationer og hos mange af de berørte parter, fordi den signalerede et markant brud med årtiers praksis og forholden sig til alt fra lærernes opgaver til arbejdstidsregler. Dette gjaldt selvfølgelig også på Skovbyskolen. Men mens man endnu på mange skoler synes at slå med "arven fra 2013" og ikke rigtigt har fundet fodfæste – i hvert fald hvis vi skal tro de fortsatte historier fra medierne – blev det fra bestyrelsesside set faktisk forbavsende hurtigt hverdag igen på Skovbyskolen. En lidt ny hverdag, ja, men dog hverdag. Og jeg tror faktisk, at det blev sådan, fordi vi på skolen aldrig gjorde det til vores indbyrdes kamp. Jeg kan huske, at jeg sammen med Christian og Kim gik ud med et par kander kaffe til lærerne, der den første dag i lockouten havde taget opstilling ved indkørslen til Skråvejen og herfra gjorde opmærksom på deres synspunkt. Dér, på det nysåede græs på hjørnet, blev vi over kaffen enige om, at det her ikke var en kamp mellem skolens ledelse, bestyrelse og lærerne – det var en lovlig, faglig kamp mellem to interesseorganisationer, og det skulle vi respektere. Og de gjorde vi alle sammen. Derfor var det også så meget nemmere at finde sammen igen, da hverdagen blev lidt ny.

Sidste eksempel knytter sig til det pædagogiske område. Ikke at bestyrelsen har været afgørende heri, på ingen måde, men vi har igennem de forgange år støttet, at skolens ledelse af et par omgange har involveret alle medarbejdere i større fælles videreuddannelsesaktiviteter. Det har været og er projekter, der ville strække sig over flere år, og det er min klare oplevelse, at de hver især har bragt ikke blot de pædagogiske kompetencer videre, men også har skabt en følelse af, at vi skaber mest i fællesskab, og når vi trækker i samme retning, når vi taler samme sprog. I dag lærer man som medarbejder og ledelse af og med hinanden – det er i hvert fald den oplevelse, man har, når man sidder og følger initiativerne lidt på daglig afstand i en bestyrelse. Det er også dette, der ligger til grund for, at jeg oftere og oftere hører Skovbyskolen omtalt med respekt som ”innovativ” og ”mønsterskole”, når jeg kommer rundt i kommunen eller snakker med forældre fra naboskoler. Der er noget retning i dét, der arbejdes med, alle trækker i samme retning samtidig med, at der er stor nysgerrighed over for det nye og for, om man kan gøre det endnu bedre. Og det er ikke alle skoler forundt.

Nå, men det var tre små ting fra min observationer igennem de sidste ti år. De skulle gerne illustrere, at jeg i dag oplever en skole præget af åbenhed, inddragelse, respekt, fællesskab, nysgerrighed og retning. Og dette tør jeg godt sige på baggrund af hele bestyrelsen. Men jeg oplever også en skole, hvor ledelsen og medarbejderne tager opgaverne og ansvaret på sig – fordi de har lyst og overskud, og fordi de ved, at de kan. Hvis vi spoler tiden tilbage til udviklingen af ”Vision 2015”, så var det et bestyrelsesdrevet initiativ. Det føltes også som sådan meget naturligt, at det var bestyrelsen, som tog teten på at sætte en retning for de kommende år. Og det var egentligt også tanken, da 2015 løb ud, og vi begyndte at snakke om, at vi måske skulle i gang med at sætte en ny retning og nogle nye milepæle. Men her blev vi overhalet, for ledelsen gav udtryk for, at det var en opgave, som de meget gerne ville løfte sammen med medarbejderne – de ville gerne komme med et forslag til, hvor Skovbyskolen skulle bevæge sig hen i de kommende år. Og det opfatter jeg som et stærkt udtryk for, at vi har en helt anden skole end for 8-10 år siden, for det er da at ville tage ansvar! Så det er man nu i gang med, og vi glæder os i bestyrelsen over, at åbenheden, inddragelsen, respekten, fællesskabet, nysgerrigheden og lysten og overskuddet til at omsætte det hele til en fælles retning præget af medejerskab er dét, der bærer Skovbyskolen ind i årene, der kommer. Det er, som nogle jyder udtrykker det, ikke så ringe endda!